

MUL`C 2017/18
Šolsko glasilo OŠ Tržič

GLASILO OŠ TRŽIČ (JUNIJ 2018)

Prelom:

Sergeja Osredkar, Martina Verč

Mentorica glasila, urejanje in lektoriranje:

Martina Verč

NASLOVNICA, likovni prispevki in fotografije so delo učencev in učiteljev OŠ Tržič pod vodstvom likovnega pedagoga Braneta Povaleja, učiteljic razrednega pouka in učiteljice računalništva Sergeje Osredkar.

Pozdravljeni!

Konec šolskega leta navadno dočakamo novega MULCA. Vesela sem, da je tudi letos tako. Vanj smo vključili skoraj vse prispevke, ki ste nam jih poslali. In ... teh ni bilo malo. Pridno ste sledili dogajanju na šoli, zapisovali novičke, pesnili, razmišljali, imamo pa tudi zelo dobre likovne ustvarjalce.

Na šoli je bilo pestro, največ stvari se je dogajalo v okviru projekta Tržič – mesto dobrih misli in želja, zato ta projekt ostaja rdeča nit glasila.

Upam, da Vam bo MUL'C všeč, preberite ga, mogoče v njem nepričakovano najdete svoje ime.

Lepe počitnice vam želim.

Martina Verč

UČENCI IN NAJVIŠJA PRIZNANJA

Zala Knaflič (6. r) – SREBRNO PRIZNANJE iz matematike

Izza Gros (7. r) – SREBRNO PRIZNANJE iz matematike in logike

Markus Grum (9. r) – SREBRNO PRIZNANJE iz zgodovine, biologije, geografije, angleščine in slovenščine ter ZLATO PRIZNANJE iz znanja o sladkorni bolezni

Lea Margareta Košir (9. r) – SREBRNO PRIZNANJE iz biologije

Samo Zadražnik (7. r) – SREBRNO PRIZNANJE iz geografije

Neja Skočir (8. r), Neža Kočever (8. r), Tinkara Košir (8. r), Lea Margareta Košir (9. r) – BRONASTA MEDALJA na državnem tekmovanju Mladina in gore

Tadej Valjavec (9. r) – SREBRNO PRIZNANJE iz geografije

Kristjan Benedik (9. r) – SREBRNO PRIZNANJE iz angleščine

Amadeja Keršič (9. r) – SREBRNO PRIZNANJE iz geografije

Špela Dovžan (8. r) – ZLATO PRIZNANJE iz znanja o sladkorni bolezni

Neža Kočever (8. r) – ZLATO PRIZNANJE iz slovenščine

RAZISKOVALNE NALOGE

Lea Margareta Košir, Vita Adelina Herak Hadaš (9. r) – Mami, ali me pelješ na trening? – PRVO MESTO na regijskem tekmovanju in SREBRNO PRIZNANJE na državnem tekmovanju

Tadej Valjavec (9. r) – Programiranje NXT kocke – PRVO MESTO na regijskem tekmovanju in SREBRNO PRIZNANJE na državnem tekmovanju

Timotej Leitinger, Mariša Kos (7. r) – Demoni demence za mamo in deda – DRUGO MESTO na regijskem tekmovanju

ČESTITAMO!

LETOŠNJI ŠPORTNIKI IN ŠPORTNICE ŠOLE

1. Lea Margareta KOŠIR	9.a	408 točk
2. Zala MEGLIČ	8.a	318 točk
3. Valerija JOKIČ	9.a	253 točk
4. Katarina BERNARD	8.b	167 točk
5. Tinkara KOŠIR	8.b	151 točk

1. Rok MEGLIČ	9.a	385 točk
2. Sebastjan KRAŠEVEC	9.a	365 točk
3. Nik FRBEŽAR	8.b	307 točk
4. Rok BAHUN	8.a	264 točk
5. Nik NEDELKO	8.b	258 točk

UČENCI USTVARJAJO, Z BESEDO, ČOPIČEM ...

TRŽIŠKA BISTRICA

Čeprav te redkokdo pozna,
stanuješ na sredi mojega srca.
S planin po potokih grmiš,
po kamnih prelepih šumiš.
Skozi sotesko prihitiš,
za sabo vse gore pustiš.
Čeprav v tebi ni zlata,
čudovita si prav vsa.
V dolini malo se umiriš,
z levim pritokom še bolj zašumiš.
Po Tržiču si ime dobila,
v naša srca si se skrila.

Nik Avsenek, 8. razred

TRŽIČ

Tržič, naša domovina –
za videt vsak dan stara je rutina,
a življenje moje je vrlina
polna lepot, hiš, vod ter gozdov,
vsak dan tu je lep in nov.

To misel je vesela,
a nihče ne ve,
od kod se je vzela,
šele zdaj vem,
da dolgo v moji glavi je zorela.

Patrik, Asija, Nik, 8. razred

MED POČITNICAMI

Že dolgo sem si želela obiskati zabavišni park, zato sem vprašala mami in atija, če bi lahko šli. Mami je šla brskat po spletu in ugotovila, da je Mirabilandija odlična izbira. Tudi meni in sestrici Sari je bil park všeč.

V Mirabilandijo smo se vozili zelo dolgo, saj je ta park v Italiji, v mestu Ravena. Pot sem večinoma prespala. Ko sem se zbudila, smo bili že skoraj na cilju.

Mirabilandija – čudežna dežela za vsakega otroka. Tam je bilo zelo veliko vodnih vlakov in otroških igral. Med njimi mi je bil najbolj všeč klobuk. To je velik klobuk, na katerem so konjički. Usedel si se na enega izmed njih in se pripel. Nato se začne klobuk premikati gor, dol, levo, desno. Prvo vožnjo me je bilo strah, naslednje pa ne več. V Mirabilandiji imajo tudi vlakce za odrasle, med njimi je tudi najhitrejši vlakec v Evropi. Nanj sta šla tudi mami in ati, midve pa sva počakali na igralih. Ko smo postali utrujeni, smo šli v hotel, ki smo ga rezervirali. V hotelu nam je mami naredila večerjo, jaz in Sara pa sva se rolali.

Po Italiji smo se potepali še tri dni.

Tara Pobežin, 5. a

Bil je lep sončen dan na morju. S prijatelji smo se lovili. Nisem videl luknje, zato sem padel. Vstal sem, vse je bilo v redu, le roka me je močno bolela. Stekel sem k mami in ji pokazal roko. Rekla je, da je mogoče zlomljena.

Odšla sva v bolnišnico, kjer so mi slikali roko. Zdravnik je pogledal sliko in rekel, da mi bo moral dati roko v mavec. Hitro smo opravili s tem, vendar je bilo kopanja v morju konec. Mavec so

mi sneli šele čez tri tedne doma. Ko sem šel v bolnišnico k mavčarju, me je bilo kar malo strah. Mavec je bil ves porisan, popisán. Mavčar se je ob pogledu nanj le nasmehnil in mi pomežiknil. Vzel je rezalnik, prerezal mavec in mi ga dal za spomin. Vzel sem ga in spravil na omaro, kjer me še vedno spominja na poškodbo.

Še danes se mi pozna črta, kjer sem si zlomil zapestje. K sreči me ne boli več, med lovljenjem pa sedaj bolj pazim.

Žan Frbežar, 5. a

Med letošnjimi počitnicami mi je bila najbolj všeč vožnja s pedolinom. To je nekakšen vodni čolniček, ki ga dva poganjata s pedali – kot na kolesu. S tega čolnička sva s prijateljico zelo radi skakali v morje in ob tem seveda uživali, da se je kar kadilo za nama.

Ela Mušinović, 5. a

Med počitnicami smo se s prijatelji igrali z mojim avtom na akumulator, ki mi ga je za 4. rojstni dan kupil stric. Spraznili smo akumulator, zato smo se odločili, da ga vsak nekaj časa poriva, nekaj časa pa se vozi. Na vrsto za vožnjo sem prišel tudi jaz. Medtem ko so me prijatelji porivali, sem ostro zavil in padel iz avta. Močno sem se udaril v nogo, ki je zakrvavela. Hitro sem stekel domov in rano pokazal mami. Rekla je, da ni tako hudo in mi prilepila obliž. Na kolenu se mi še danes pozna, kje sem se udaril.

Edvin Alijagić, 5. a

Tržič, 18. 5. 2018

Dragi Viking Vike,

rada bi te povabila v Slovenijo na počitnice. Ker si zelo bister, bi te prosila za nasvet in pomoč. Zelo rada imam naravo, a ne poznam vseh zeliščnih rastlin. Pri tem bi mi ti lahko pomagal, da jih bom v naravi prepoznala in jih znala tudi uporabiti.

Če boš prišel, se obleci v kratko majico, dolge hlače in športno obutev. S seboj imej jopico. S svojo ladjo pripluj v Koper, tam te bom čakala. Ker si ves čas na morju, te bom v zameno peljala v hribe.

Odpravila se bova na Pokljuko, s Pokljuke pa na Triglav. Na poti bova spoznavala rastline, opazovala naravo, jaz pa te bom pridno poslušala.

UPAM, DA SIGURNO PRIDEŠ!!!

Zoja Šorn Vesel, 5. b

Dejavnosti v okviru projekta Tržič – mesto dobrih misli in želja smo pričeli na tradicionalni Šuštarški nedelji.

Stojnica in predstavitev izdelkov, ki so nastali v okviru projekta.

NA »S`MNJU« V DOMU PETRA UZARJA

Septembra so v Domu Petra Uzarja pripravili prvi »S`mnj«. Na njem so se predstavile organizacije, društva, šole in ustanove iz naše občine.

Učenci so pod vodstvom mentoric iz šole in Marinke Damjan iz Društva podeželskih žena pripravili tržiške flike in dvobarvno zdravo limonado. S prijaznostjo, nastopom in neposrednostjo so navdušili varovance, zaposlene doma in vse ostale obiskovalce. Vsem je nadvse ugajal tudi okus limonade in sveže pečenih flik.

Ponovno smo dokazali, da soustvarjamo »šolo z dušo«. (Povzeto iz uvodnega govora župana Boruta Sajovica.)

Romana Turk

KOŠARKA IN KULTURNI DAN

V tem letu je v Sloveniji košarka šport številka ena. Prav zato smo se učenci predmetne stopnje zelo razveselili, ko smo izvedeli, da bo naš kulturni dan košarkarsko obarvan.

Zjutraj smo se zbrali pred šolo in z razredniki odšli v Kulturni center Tržič, kjer smo si ogledali film Košarkar naj bo. Film je dobil naslov po istoimenski knjigi Primoža Suhodolčana, ki je za film napisal tudi scenarij. Govori o fantu, ki je bil zelo dober v

košarki in je s šolsko ekipo osvojil košarkarsko prvenstvo. Film nam je bil zelo všeč, saj so se prepletale teme, ki so najstnikom zanimive – šport, ljubezen, šola, dogodivščine ...

Po filmu smo šli v šolsko telovadnico, kjer se nam je predstavil pisatelj Primož Suhodolčan. Bil je zelo zabaven. Je avtor knjige Košarkar naj bo, ki je kar 4-krat zapored dobila priznanje Moja najljubša knjiga.

Nato so nas obiskali košarkarji invalidi. Najprej so nam povedali, kakšna so pravila košarke za invalide, kje tekmujejo, zakaj so se odločili za ta šport in podobno. Vsak od njih ima žalostno zgodbo, kako je postal invalid, vendar so v življenju kljub temu aktivni in prikazali so nam košarko, ki nas je navdušila. Med njimi sta bila dva slovenska reprezentanta. Po zelo zanimivi tekmi smo lahko nekateri učenci poizkusili igrati košarko na vozičkih. Verjemite, da igranje ni preprosto.

Kulturni dan je bil zelo zanimiv, vse se je vrtelo okoli košarke, kar nam je bilo zelo všeč. Bil je pester, zabaven in poučen.

Gašper Meglič in Nik Frbežar, 8. razred

Takoj zjutraj smo se odpravili v Kulturni center Tržič, kjer smo si ogledali film Borisa Petkoviča z naslovom Košarkar naj bo. Film spremlja Ranto, zelo visokega najstnika. Nekega dne ga učitelj telovadbe prepriča, da začne trenirati košarko. Sprva mu gre zelo slabo, a podpira ga prijatelj Smodlak, pozneje pa še punca Metka. Film se konča s tekmo med Zmaji in Sokoli. Prav Ranta v zadnji sekundi zadene odločilni koš. Všeč mi je bilo, ker je film slovenski in da je nastal po knjigi. Knjigo in scenarij je napisal Primož Suhodolčan. Na začetku mi film sicer ni bil preveč všeč, skozi dogajanje pa vse bolj. Metka je simpatičen lik, v filmu je punca glavnega junaka, je zelo prijazna, hkrati pa Ranto drži na realnih tleh.

Po ogledu filma smo šli v šolo na malico, nato pa v telovadnico, kjer nas je že čakal Primož Suhodolčan. Povedal nam je veliko smešnih anekdot iz svojega življenja in skoraj ni hotel nehati. Povedal nam je tudi, kako si on predstavlja nekatere reke (npr. Knjiga naj bo tvoja najboljša prijateljica), njegovi razlagi smo se zelo smejali. Nisem si mislila, da so pisatelji lahko tako zabavni. Po nastopu smo lahko

dobili tudi njegov avtogram.

To še ni bilo konec dneva. Prišli so tudi košarkarji. Na vozičkih. Demonstrirali so nam igro, povedali pravila, vozičke smo lahko preizkusili tudi mi. Že na videz se nam je zdelo, da je težko voditi žogo, kaj šele zadeti koš. V resnici pa je še težje, kot smo mislili. Najtežje je iz vozička metati na koš.

Dan se mi je zdel res zanimiv, sploh pa sem uživala pri nastopu Primoža Suhodolčana.

Neža Kočevar, 8. razred

Košarka res je dober šport,
veliko boljši kot zimski bord.
Rada imam tudi morsko barko,
še raje pa igram košarko.
Slovenci so evropski prvaki,
nasprotnike uščipnejo kot raki.
Naši so res dobri igralci,
s tekme odhajamo z dvignjenimi palci.
Nosijo res lep dres,
po tekmi jih krasi še boljši ples.
Naj se sliši od in do srca –
DAJMO SLOVENIJA.

Lara Ahačič, 8. razred

V Š`NTANSKEM RUDNIKU

Naši osmošolci so v okviru naravoslovnega dneva obiskali rudnik v Podljubelju.

Spoznavali so značilnosti kamnin in rudarjenja v rudniku živega srebra. Izvedli smo fizikalno in kemijsko delavnico. Učenci so spoznali tudi zgodovino Š`ntanskega rudnika. Lojze Hostnik, vodnik TPIC-a, pa je vse popeljal v Antonov rudniški rov.

Župan nam je omogočil, da smo za obisk rudnika plačali le polovično ceno.

Čeprav je bil petek, 13. oktober, smo preživeli nepozaben dan v naravi.

**Tekst, fotografija
Romana Turk**

TEDEN OTROKA

V tednu otroka od 2. do 8. oktobra 2017 smo v šoli zbirali prehranske in higienske izdelke ter razne šolske potrebščine, ki smo jih namenili otrokom in družinam v stiski. Sodelovali smo z Območnim združenjem RK Tržič.

Območno združenje
Tržič

ZAHVALA

Na območnem združenju Rdečega križa Tržič se Vam iskreno zahvaljujemo za vašo pomoč pri zbiranju prehranskih in higienskih izdelkov ter šolskih potrebščin, ki ste jih prinesli v šolo v »**Tednu otroka**«.

Iskrena hvala vsem učencem, staršem in šolskim mentorjem za izredno velik in pozitiven odziv.

Naša želja in naloga je, da že pri mladih vzpodbudimo humanitarne vrednote in razvijanje solidarnosti. Vseh teh vrednot se odlično zavedajo nekateri vaši osnovnošolci, ki se vsako leto z veseljem udeležijo akcije »**Drobtinica**«, kjer zbiramo sredstva za socialno ogrožene osnovnošolce v naši občini.

Tudi mi smo izredno ponosni nanje, ker se zavedamo, da brez njihove pomoči ne bi bili tako uspešni!

Najlepša hvala vsem!

RKS-OZ Tržič

Tržič, 19.10.2017

VERIGA SRCA

Naša šola je bila v lanskem šolskem letu pobudnica projekta Tržič – mesto dobrih misli in želja. Ta zgodba je postala del vseh učencev, staršev, zaposlenih in Tržičanov. Petega oktobra smo izpeljali edinstven dogodek z naslovom Tržiška veriga srca na športnem igrišču ob Osnovni šoli Križe. 1500 otrok iz vrtcev in osnovnih šol je skupaj z učitelji na šolskem igrišču oblikovalo živo verigo v obliki srca v barvah slovenske zastave. Pokazali smo, da nič ni nemogoče, če nas vodita srce in spoštovanje do sočloveka.

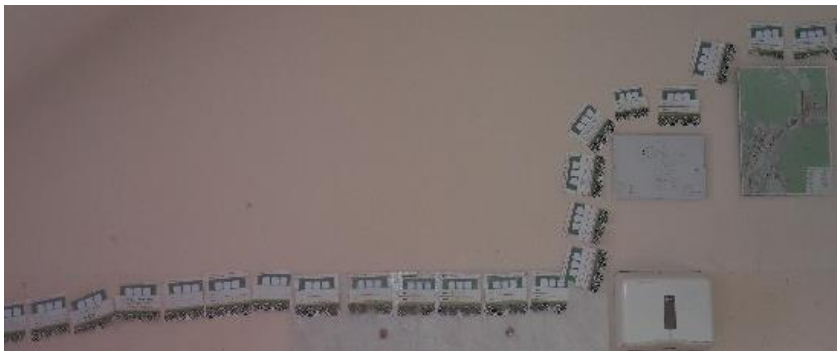

BRANJE ZA BRALNO ZNAČKO V 5. b RAZREDU

Branje je ena temeljnih spoznavnih zmožnosti človeka. Omogoča nam, da se sporazumevamo z okoljem, razširja nam obzorje, nas notranje bogati ... V življenje nam lahko prinaša veliko veselja.

Bralna značka je ena od pomembnih dejavnosti, ki spodbuja mlade k branju in dolgoročno tudi prispeva k temu, da mladi vzljubijo branje.

V letošnjem šolskem letu so bili učenci 5. b razreda zelo uspešni pri branju za bralno značko. Od 22 učencev jih je 17 opravilo bralno značko. Učenci so lahko prosto izbirali, kaj bodo brali, lahko pa so se odločali na podlagi priporočilnega seznama. Pri spodbujanju k branju sem poleg teh možnosti vključila tudi Ustvarjalnik in bralni vlakec.

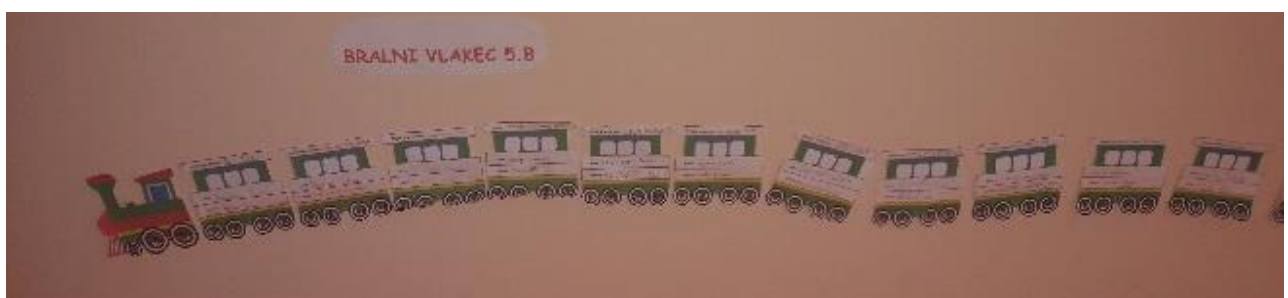
Ustvarjalnik vsebuje različne naloge na temo izbranih knjig. Nekateri učenci našega razreda so se odločili, da bodo knjige brali tudi s pomočjo Ustvarjalnika oz. da bodo prebrali knjige, ki so bile navedene v njem. Dve smo

prebrali kot branje v nadaljevanjih skupaj v razredu, upoštevala pa sem jih kot knjigi za bralno značko. Tudi pesmice, ki učenem največkrat povzročajo veliko težav, smo s pomočjo Ustvarjalnika obravnavali na malo drugačen način.

S številom prebranih knjig se je podaljševal tudi bralni vlakec našega razreda. Učenci so razred ponosno krasili z bralnimi vagončki in velikokrat se je zgodilo, da so jih med odmorom učenci preštevali in poročali, koliko jih je.

Branje bogati človeka, bogati njegov besedni zaklad, širino znanja, spodbuja domišljijo. Knjiga je lahko naša dobra prijateljica in vedno in povsod jo lahko vzamemo s seboj. Naj vas knjige spremljajo tudi na vaših počitniških poteh.

Blanka Rejc

MIKLAVŽEVA DELAVNICA, 6. 12. 2017

Na Miklavžev dan smo z učenci izvedli božično-novoletno delavnico izdelovanja voščilnic, zraven pa smo poskrbeli za dobro vzdušje s kulinarčno delavnico, pekli smo piškote, ki smo jih okrasili s čokolado.

NEKAJ VTISOV

V domu sem se med starejšimi počutila odlično. Upam, da je bilo tudi njim lepo ustvarjati z nami. Čutila sem, da so bili veseli, ker smo prišli.

V domu sem spoznala Marijo, ki je stara 87 let. Na začetku je ustvarjala sama, ni hotela pomoči, potem jo je sprejela in bila zelo vesela.

V domu je bilo super, saj smo spoznali veliko ljudi in se z njimi družili.

Ustvarili smo čudovite voščilnice. Zataknilo se je pri gospe, ki ni dobro slišala in tudi videla je slabo. Poiskali sva pomoč. Potem sem se odločila, da ji napišem, kaj bova počeli, ampak tudi s sporočilom nama ni šlo dobro. Na koncu sva skupaj nekaj ustvarili in obe sva bili zadovoljni.

V domu smo se imeli lepo, dobro sem se počutila. Naslednjič bi lahko peli ali plesali, zavrteli ljudi na vozičku.

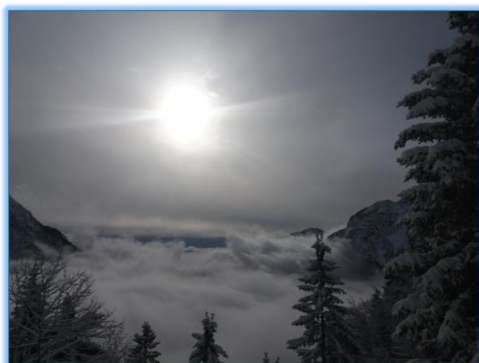
AMBASADOR OBČINE TRŽIČ IN ZLATO SRCE

Naša občina vsako leto 12. decembra praznuje občinski praznik. V počastitev le-tega je bila 9. decembra 2017 slavnostna akademija. Na tej prireditvi je župan Borut Sajovic naši šoli podelil naziv **AMBASADOR OBČINE** Tržič.

Utemeljil jo je z naslednjimi besedami: »Naziv ambasador občine Tržič za aktivno delovanje, neumorno ustvarjanje in uspešno izvedbo mnogih projektov, s čimer pomembno prispeva k promociji šole in s tem h krepitvi prepoznavnosti občine Tržič, podeljujemo Osnovni šoli Tržič.«

V tem šolskem letu smo dobili še eno priznanje. Društvo GEOSS je naši šoli podelilo njihovo najvišje odličje **ZLATO SRCE SREDIŠČA SRCA SLOVENIJE SLOVENSKI ŠOLI**, in sicer za trajnostno, domoljubno, srčno in z domačim okoljem prepleteno vzgojo.

ČAS

Katere so sledi,
ki jih čas pusti?
So grče v lesu,
rane v skali,
hrepenjenja zatrta v kali?

So utrinki,
so reči,
so minljivosti poti.

Kar ostane je spomin, slutnja
na vse lepo in vse hudo,
kar je bilo
in kar še bo.

Naj modrost človeka – korenine
vodi nas v srca globine.
Naj v skalah vreznine spomnijo nas,
da res vse mine.

Romana Turk

NOVOLETNI BAZAR

Novoletni bazar je bila še ena od prireditev, ki je zares lepo uspela. Množica obiskovalcev je na stojnicah lahko izbirala med čudovitimi izdelki/darili, pevski zbori pa so nam z izbranim božično-novoletnim programom pričarali praznično vzdušje.

Hvala vsem obiskovalcem, sodelavcem in Tržičanom, ki podpirate ter soustvarjate Tržič - mesto dobrih misli in želja.

ZVEZDE VABIJO

Decembrska čajanka je bila v znamenju domačega avtorja. Udeleženci smo prebrali knjigo Miha Mazzinija *Zvezde vabijo*. Najstniška problematika je pritegnila prav vse, še posebej ker je rahlo skrivnostno obarvana. Prijateljstvo, talenti, prepiri, ljubezen – vse se lepo prepleta in ob koncu knjige tudi razplete.

Na čajanki je bilo lepo, knjigo toplo priporočamo vsem bralcem, žal vam je lahko le, da niste o njej poklepetali ob čaju in piškotkih.

ČAŠA ČOKOLINA

Sneg zapadel je pri nas
in prinesel zimski čas.

Jaka bere zanimivo knjigo
in razmišlja, kako bilo bi fino,
če jedel iz snega bi čokolino.

Ne ve, kako naj ga pripravi,
zato najprej vpraša mami.
Ta le čudno gleda, ga obsodi,
da čudna mu po glavi misel hodi.

Brez uspeha lačni Jaka
do očeta odkoraka.

Tudi on se sinu čudi,
zato Jaka se razhudi
in k bratu nemudoma odkruli.

Tako najde fant junaka,
ki z njim gre naredit snežaka.
Nato pa stečeta do štedilnika
in skoraj postaneta čarovnika.

Dolgo nič ne uspe,
a končno nekaj nastalo je.

Navdušeno poskusita jed
in ostaneta brez besed.
Brata nista se predala,
zato sta se še dolgo v noč sladkala.

Špela Dolžan, 8. razred

NOSIMO OLIMPIJSKE SANJE – SLOVENSKA BAKLA

Tržič je sigurno mesto športnikov, še več – veliko športnikov je bilo tudi olimpijcev. Prav zato je našemu mestu pripadla čast, da smo pred Dvorano tržiških olimpijcev pozdravili prihod Slovenske bakle. Prinesel jo je hokejist Tomaž Razingar, pridružili pa so se mu tržiški olimpijci Tomas Globočnik, Milena Kordež, Andrej Jerman, Bojan Križaj in Andrej Tavželj. Pričakovali smo tudi Žana Koširja, ki pa je bil na sklepnih pripravah za olimpijske igre.

Naši učenci so se pod vodstvom športnega pedagoga Silva Japlja temeljito pripravili na sprejem bakle. Pestro vsebinsko dogajanje (likovna razstava, olimpijski kviz, olimpijski izzivi, nastopi učenk in učencev ...) je dokazalo, da šport Tržičane združuje in bogati.

ŽELJE NAŠIH UČENCEV:

Olimpijska bakla ogreva naša mesta, naj ogreje, dragi športniki, tudi vaša srca. Na olimpijskih igrah vam želimo veliko sreče. Pokažite svoje znanje.

Julija

S trdim in vztrajnim treningom se daleč pride. Želim vam veliko uspeha na olimpijskih igrah. **VERJAMEMO V VAS!**

Zala

Slovenski športniki se ne predajamo, želim vam veliko borbenosti in sreče, mi pa bomo doma navijali za vas.

Maja

Vsem našim športnikom želim čim boljši nastop, naj se forma dvigne tudi tistim, ki jim letošnjo zimo ne gre najbolje. Z mislimi in srcem bomo z vami.

Nik

Želim vam, da se vam uresničijo sanje.

Ema

Skupaj se bomo veselili vaših uspehov. Srečno!!!

Maj Kristjan

Za razpis LOVSKE DRUŽINE TRŽIČ IN OŠ TRŽIČ

Domen Dornik Voje

V zimski belini,
v jutranji sivini,
v skrivni votlini
gozdni je župan,
častitljivi Črni Vran,
sklical vse občane gozda.

Objavil strašen je razglas:

» ŽIVALI DRAGE, POVOZIL NAS JE ČAS!«

»Povozil nas je čas,«
živali vzklikajo na glas.
Prestrašen zajec Darko,
vzhičena kuna Luna,
pretresen jelen Žarko,
jezen orel Marko ...

Vsi po vrsti gledajo župana Vrana,
se sprašujejo, zakaj jih sklicuje že zarana.

Sinice, vrabci in ostala vsa perjad
priletela je v votlino,
gleda, sprašuje, jadikuje,
se zgroženo sprašuje:

»Kaaaj, povozil nas je čas?«,
čivkajo na glas.

Župan Črni Vran še enkrat ponovi:

»Povozil nas je čas.
Nihče med nami nima telefona,
nihče ne rabi mikrofona,
starši ne uporabljate bejbifona.

Tudi pametna sova Tinca
računalnika nima,
še dobro, da v naši občini »vse štima«.

Prehitel nas je tudi lovec Lojze,
ta po mobitelu govori,
ko na preži sam sedi.
Naš prelepi Gozdni kot signala nima,
elektronika nas ne zanima.
Treba nekaj bo storiti,
v 21. stoletje se premakniti.«

Mali svizec Bruno pametno prikima,
ugotavlja, da Facebook profila nima.

Lisica Mina pa povzame:
»Instagram ni zame.«
»Tudi Tweeter živalim je neznan,«
zgroženo ugotavlja cenjeni župan.

»Treba nekaj bo storiti,
v 21. stoletje moramo preiti,«
živali sklenejo enotno.

Sprašujejo se:
»Le kako?«

Vrabček Luka pa začivka:
»Zakaj se nam tako mudi,
zakaj sprašujemo se to,
ko pa v našem gozdu je takooooo lepo?«

Župan ga zgroženo pogleda,
sova Tinca postane čisto bleda,
orel Marko se kar strese,
ker prepirlabo prenese.
Še zaspana žaba Zofka
zgroženo zakvaka:

»Kabelsko ima že vsaka mlaka!«

Župan končno se odloči,
debate vse zaključi in
še zadnjič se na GPS priključi:

»Navigacija mi pravi,
da v gozdu vsi smo zdravi.

Živali moje,
elektronika res ni za nas,
drugačen bo naš čas!«

Noč ovila je prelepi Gozdni kot,
blagodejna tišina je povsod.

Živali spijo, sanjajo lepo,
saj sklenile so tako,
da jih čas povozil ni,
zdaj v gozdu so srečni vsi.

PODJETNIŠKI KROŽEK

V letošnjem šolskem letu je potekal Ustvarjalnikov podjetniški krožek, ki je bil sofinanciran preko projekta Tržič podjeten. Nameni in cilji krožka so bili krepiti kreativnost, vztrajnost, uspešnost, prepričanje vase, komunikacijske veščine ter pogum. Na vsakotedenskih srečanjih so skozi metode neformalnega izobraževanja in veliko praktičnih primerov učence spodbudili, da prevzamejo nase lastnosti uspešnih. Srečanja so potekala pet mesecev, in sicer enkrat tedensko po dve šolski uri.

Učenci so bili tekom obiskovanja krožka postavljeni pred različne izzive. Eden izmed takih je bil, da se je ena ekipa morala slikati z županom, medtem ko je druga morala priti v eter lokalnega radija v roku pol ure. Obema je uspelo že po 20 minutah. V današnjem času je zelo pomembna vrlina UPATI SI in učenci so dokazali, da jo imajo.

Prav tako so si učenci zastavili nekaj šolskih projektov. Prvi je bil **LAN PARTY**. Cilj podjetniškega krožka ni spodbujati mlade k igranju računalniških iger, temveč jih spodbujati v razvoju kompetenc, ki jih bodo učenci potrebovali naprej v življenju. To pa se najlažje zgodi skozi projekt, ki učence zanima, jih pritegne in so vanj pripravljeni vlagati svoj čas. V tem primeru so se učenci srečali s postopki in izzivi organizacije dela. Od tega so na koncu odnesli veliko znanja o tem, kako pomembna je dobra organizacija. To je pomembno zato, da postanejo še bolj iznajdljivi v življenju.

Naslednji projekt je bil **dobrodelni ples** v mesecu januarju, ki so ga samostojno organizirala dekleta, ki so obiskovala podjetniški krožek. Na ples je brezplačno prišel priljubljeni reper NIPKE, ki je navdušil in privabil številne učence. Glasbo je vrtel DJ Gal, program pa sta obogatila še plesalca plesnega studia Špela. Za šolski sklad se je zbralo 198 €.

Naslednja aktivnost je bil Start up days 2018 (januarja v Kamniku). To je mladinski podjetniški dogodek, na katerem mladi razvijajo svoje prve poslovne ideje v delujoče prototipe. Naši učenci so dobili nagrado za Naj pitch: Photo Booth.

Zaključek podjetniških krožkov za osnovnošolce v Trzinu je potekal 14. 2. 2018 na Ljudski univerzi Trzin. Učenci naše šole so se tam predstavili s poslovnimi idejami, kot so: VARSTVO ŽIVALI (Zala Knaflič, Nali Belhar, Martina Maselj), ESCAPE ROOM (Mariša Kos, Neja Skočir, Nuša Ravnikar, Matic Soklič, Maj Soklič, Nika Nemeč), NAPRAVA ZA TOPLO VODO (Svit Belhar, David Golmajer) in PHOTO BOOTH (Tadej Valjavec, Maj Soklič, Sebastijan Bernard, Matic Soklič, Tai Uzar in Gašper Meglič).

Photo booth je naprava, ki vas fotografira in te fotografije pošlje na vaš e-mail. Na fotografijo se lahko doda tudi logotip podjetja, s čimer se ustvarja nov oglaševalski prostor. Ker je bil izdelan tudi prototip, je bila to zmagovalna ideja. Zmagovalna ekipa je dobila pokal in nagradne vstopnice za obisk trampolin parka WOOP v Ljubljani.

Vsaka ideja posebej in vse skupaj so rezultat velike kreativnosti in srčne zagnanosti učencev. Prepričana sem, da je tovrstna izkušnja obogatila naše učence z veliko novimi izkušnjami ter jih okrepila v veščinah in znanju za bodoče življenjske izzive.

Majda Zupan

DOBRI ZLOBNI VOLK

V petek smo med uro slovenščine obiskali šolsko knjižnico. Knjižničarka nas je naučila, kje najdemo različne knjige. Nekatere od šestega do desetega leta so knjige označene z rdečo črko C, kar pomeni cicibansko obdobje. Od petega razreda naprej pa so označene z modro črko P, kar je pionirsko obdobje. Za nas so zanimive še knjige s pravljičami in pesmicami, ki so tudi posebej. V zadnjem delu knjižnice najdemo poučne knjige, ki nam pomagajo pri domačih nalogah iz zgodovine, tehnike itd. Te so označene s številkami področij.

Nato smo se šli še eno igrico. Na listkih so bila zapisana navodila, kje in katero knjigo moramo najti. Ni bilo lahko, vendar je naša skupina knjige uspešno našla. Spoznali smo, da ima knjižničarka kar veliko dela v knjižnici. Obisk je bil zelo zanimiv, poučen in zabaven. Sedaj bomo vsi lažje našli zeleno knjigo.

Nuša Pavšek, 5. a

Spoznali smo pravila, ki veljajo v knjižnici. Knjige so razvrščene po priimkih avtorjev. Všeč mi je bilo, ko smo iskali knjige.

Ella Mušinović, 5. a

S knjižničarko smo se pogovarjali o knjigah in bralni znački. Sproti nas je spodbujala, naj čim več beremo. Povedala nam je, kako naj izberemo knjigo. Bilo nam je lepo in zanimivo. Zahvaljujemo se knjižničarki za njeno prijaznost.

Lucija Fištes, 5. a

Učenci prvega in drugega razreda so na obisku v knjižnici poslušali pravljico Dobri zlobni volk. Svoj obisk so dokumentirali z ilustracijami; pravljica jim je bila zelo všeč.

IGRAJMO SE IGRO

Učenci radi nastopajo in radi se vživljajo v različne vloge. V letošnjem šolskem letu smo z učenci od 6. do 9. razreda pripravili dve igri. Mlajši so potovali v pravljčni svet z igro Iščemo Pepelko, starejši pa so se prepustili domišljiji v igri Prekletstvo zelenih štumfov. S skupinama smo se srečevali enkrat tedensko, pred nastopi pa so bila naša srečanja zelo intenzivna in pogostejša.

V januarju smo se udeležili Srečanja otroških gledaliških skupin. Uspešno smo izvedli naša premierna nastopa. Gledalci so nas nagradili z veliko smeha in bučnim aplavzom. S starejšo skupino smo se uvrstili na regijsko tekmovanje – Kekčevo srečanje – na Jesenicah in si tam prislužili srebrno plaketo.

Skupaj z dramskim krožkom razredne stopnje smo organizirali sedaj že tradicionalno kulturno prireditev Igrajmo se gledališče v Kulturnem centru Tržič. Staršem, sorodnikom, prijateljem in vsem ostalim smo naše delo predstavili meseca aprila. Kulturni center je bil poln, mi pa navdušeni in zadovoljni. Na tej prireditvi se z drobo pozornostjo zahvalimo vsem devetošolcem, ki vrsto let prispevajo svojo energijo in čas igri.

Mlajša skupina je svojo igro Iščemo Pepelko predstavila tudi vsem učencem od 1. do 5. razreda, ki so uspešno zaključil bralno značko.

Naše druženje smo zaključili s pogostitvijo. Leto je bilo uspešno. Z obema skupinama sem rada sodelovala, saj so bile vaje najpogosteje zabavne, sproščene ter polne dobre in pozitivne energije.

Vsem učencem se še enkrat zahvaljujem in upam, da se vidimo naslednje šolsko leto.

Mentorica dramskega krožka predmetne stopnje

Blanka Rejc

DAN ZEMLJE: Biti moraš bolj prijazen, kot je potrebno

Dan Zemlje je na naši šoli vsako leto obarvan malo drugače. Letos smo prepletli ekološke vsebine, s poudarkom na krepitvi pozitivnih medčloveških odnosov ter primernem odnosu do narave in domačega kraja. Medčloveški odnosi niso vedno najboljши, naša verbalna in neverbalna izražanja do sošolcev, prijateljev in znancev niso najlepša. Prevečkrat nam uide nepremišljena beseda, ki nekemu lahko povzroči hudo stisko in žalost. Poniževanja vodijo v spore, ki se lahko sprevržejo v medvrstniško nasilje, o katerem neradi govorimo.

Najmlajše učence smo zato povabili v Dvorano tržiških olimpijcev na ogled predstave Bodi moj prijatelj, ki so jo odigrali člani in članice Društva za boljši svet. Pridružili so se jim tudi učenci 4. in 5. razreda z OŠ Bistrica in Križe. Igrica je otroke poučila o pomenu prijateljstva. Če želiš obdržati prave prijatelje, moraš biti do njih prijazen, obziren in se jim znati opravičiti. Otroci so uživali v smešnih situacijah in zanimivih razpletih, pri katerih so tudi aktivno sodelovali.

Starejši učenci, ki so se jim prav tako pridružili vrstniki sosednjih OŠ, so si v Kulturnem centru ogledali film Čudo, ki je nastal po istoimenskem romanu pisateljice R. J. Palacio. Govori o dečku, ki se je rodil z iznakaženim obrazom. Glavni lik se do 5. razreda šola doma, potem pa se vključi v redni osnovnošolski program. Učenci so dobili vpogled v svet, kot ga doživlja nekdo, ki je drugačen od ostalih. Film prikaže vsebine, o katerih se še danes premalo govori, in sicer ustrahovanje med mladimi ter samoto kot njegovo posledico. Rdeča nit celotne zgodbe učence poziva k prijaznosti. Ljudje, ki so prijazni do drugih, so tudi sami veliko bolj srečni. Nedvomno se je zgodba dotaknila vseh učencev.

Refleksijo filma in predstave smo izvedli na šolskih delavnicah. Z učenci smo se pogovarjali o medvrstniškem nasilju in stiskah, ki jih doživljajo zaradi medsebojnih poniževanj in ustrahovanj. Naučili smo se, da so vse oblike nasilja boleče in puščajo resne ter nepopravljive posledice. Poudarek dela na delavnicah je bil na krepitvi nenasilne komunikacije in pozitivnega odnosa do sovrstnikov.

Na Dan Zemlje smo odprli tudi razstavo del, ki so nastala v okviru natečaja Narava in živali, ki smo ga organizirali skupaj z Lovsko družino Tržič. Glavni namen natečaja je bil, da učenci opažanja narave in dogajanja v njej izrazijo z likovnimi deli, literarnimi prispevki ali fotografijami. Prispelo je veliko ilustracij in fotografij prostoživečih živali ter dva literarna prispevka. LD Tržič je nagrajencem podarila knjigo Stopinje in sledovi živali ter plakate, hkrati pa so jih povabili na sprehod po lovišču, na katerem bodo spoznali številne zanimivosti o življenju živali v gozdu. Veseli smo sodelovanja z LD Tržič, ki nam širi znanja in obzorja.

Osmošolci so se na Dan Zemlje sprehodili do Velike Mizice, kjer jim je dr. Irena Mrak predstavila dejstva o skalnem podoru pod Velikim vrhom v grebenu Košute, ki se zgodil po potresu pred približno 670 leti in ga uvrščamo med največje skalne podore v Sloveniji. Sledila je otvoritev informacijske table v treh jezikih pri Tržiškem zmagu. Nastanek mesta Tržič je namreč neločljivo povezan z zmagom iz petelinjega jajca, ki je razklal Košuto in sprožil plaz skal. Pripovedko o nastanku Tržiča je v pristnem tržiškem narečju povedala učenka Tinkara Košir.

Z vsakodnevnim delovanjem v smeri, da učence poučujemo o pomenu prijaznih medsebojnih odnosov, skrbi za okolje in domači kraj, lahko naredimo veliko. Celoten dan posvečen samo tej tematiki pa lahko zagotovo obogati in nadgradi to delovanje. Zato naj zaključiva z mislijo iz knjige Čudo: *"Treba je biti **bolj** prijazen. Ni dovolj, da si samo prijazen. Biti moraš **bolj** prijazen, kot je potrebno."*

Asja Štucin

KNJIŽNE BUBE V KNJIŽNICI DR. TONETA PRETNARJA

Nagrada za pridne bralce/značkarje je bil obisk Knjižnice dr. Toneta Pretnarja, kjer nas je pričakal Dejan Pevčević. Njegov prihod med nas je bil nekaj posebnega; prišel je namreč moderni povodni mož v motoristični obleki, ki je Urško zapeljal drugače kot Prešernov. Zelo zanimivo!

Dejan Pevčević je izjemen igralec, avanturist, režiser in še kaj. Knjižničarka nam ga je predstavila, mu zastavila nekaj vprašanj, nato pa je pogovor kar sam stekel. Rad je odgovarjal na naša vprašanja, ki jih kar ni zmanjkalo.

Patrik

Igralca prej nisem poznala, zaradi dobre urice druženja pa si ga bom zapomnila za vedno.

Julija

Navdušil nas je z interpretacijo Povodnega moža. Je zelo dober igralec.

Brina

Je velik pustolovec, recitator, igralec in zelo doživeto govori.

Zala

Urica preživeta z njim, je bila zelo zanimiva. Rad potuje po svetu, najbolj všeč mi je bila njegova predstavitev Povodnega moža.

Gašper

DEJAN SKOZI OČI BRALK

Po matematiki se je nekaj knjižnih bub odpravilo v Knjižnico dr. Toneta Pretnarja. Tja so se namenili vsi, ki so v tem šolskem letu prebrali vsaj pet knjig.

Bube niso vedele, kaj naj pričakujejo, a zagotovo niso pričakovale povodnega moža, črnih las v usnju. Začudenim bubam je povedal, kako sta se spoznala z Urško. Šele nato so izvedele, da sploh ni povodni mož (in si močno oddahnile), temveč Dejan Pevčević, zelo dober igralec.

Zatem jim je povedal še svojo življenjsko zgodbo in opisal kar nekaj svojih dogodivščin s potovanj. Bubam je bila najbolj všeč zelo zanimiva zgodba iz puščave. To je bila puščava v Omanu, ki jo je obiskal kar trikrat. Prvič sta se s prijateljem komaj rešila iz puščavskega peska. Vse bube bi silno rade preizkusile breztežnost, ki jo je izkusil igralec v prvi predstavi odigrani v breztežnosti. Bil je ponosen, da je bil del tega projekta.

Ob koncu so bube z občudovanjem v očeh odšle iz knjižnice, dobile so dober razlog, zakaj delati bralno značko tudi prihodnje leto.

Bube Neža, Rebeka in Neja

VKLJUČEVANJE OTROK PRISELJENCEV V LOKALNO OKOLJE

Migracije so del vsakdana. Tudi v vrtcih in osnovnih šolah v Tržiču se že vrsto let srečujemo z učenci priseljenci. Medsebojno sodelovanje šole, vrtca, zunanjih ustanov in družine je zelo potrebno za uspešno šolanje učencev. Z namenom, da si izmenjamo znanja, informacije in izkušnje za boljše vključevanje priseljencev, smo na OŠ Tržič, v sklopu projekta Tržič – mesto dobrih misli in želja v maju gostili župana mag. Boruta Sajovica, direktorje in strokovne delavce ustanov iz Upravne enote Tržič, Vrtca Tržič, OŠ Križe, Ljudske univerze, Mladinskega centra, Zdravstvenega doma, OE RK Tržič in Alteršole.

Na okrogli mizi, ki jo je vodila pedagoginja Lea Torkar, smo ugotovili, da je bilo strokovno srečanje koristno, in se dogovorili, da bomo pripravili zgibanko z informacijami za ljudi, ki se priseljujejo v mesto. Medkulturna vzgoja je proces, ki ga vsak dan gradimo v medsebojnih odnosih.

Lea Torkar

ČUDEŽNE SUPERGE

Nekoč je nekje v gorah živel škratec Štrunf. A to ni bil kar navaden škratec, to je bil čudežni škratec s čudežno močjo.

Ko je nekoč hodil po gozdu, je našel par superg. Odločil se je, da nekemu z njimi popestri življenje, zato jih je spremenil. »Bum,« in postale so čudežne. Ena od čudežnih lastnosti je bila ta, da bodo od tistega, ki si jih bo prvi natančno ogledal. Nekaj ur za tem je prišla mimo babica Lenča z vnukoma Tinčem in Binčem. Takoj je opazila par svetlo zelenih superg, takoj jih je preizkusila in bile so ji kot ulite. Bile so tako udobne in tako mehke. »Babi, babi,« je zaslišala glas Tinča in Binča, ki sta jo čakala. Lenča je sezula superge in jih pospravila v nahrbtnik. Odšli so naprej ... Škratec Štrunf se je naslednji dan vrnil na isto mesto, kjer so bile superge. Ni jih bilo, vendar je zaradi svojih čudežnih sposobnosti, lahko pogledal, kje se nahajajo. Takoj je videl, da so v pravih rokah in da jih bo Lenča pametno uporabljala. Bil je zadovoljen, da je lahko nekemu spremenil življenje. Lenča je kasneje spoznala, da to niso navadne superge, saj so jo v trenutku ponesle, kamor je želela.

Nuša Pavšek, 5. a

Babica je za rojstni dan od vnučkov dobila lepe moderne superge.

Rada jih je nosila, zato ker ji je bilo lažje, saj so jo močno bolele noge. Nekega dne je šla v gozd nabirat gobe. Hodila je čisto počasi, ker so bile bolečine v nogah neznosne. Nekaj časa je hodila nato pa se je usedla pod staro veliko drevo. Ni vedela, da je to drevo čarobno in da marsikomu izpolni željo. Ko je drevo videlo babico in slišalo, kako jo bolijo noge, se mu je babica zasmilila. Reklo ji je, naj vstane in dvakrat brčne.

Babica ga je poslušala in to naredila. Naenkrat ni čutila nobene bolečine več in vse okoli nje se je bleščalo.

Babica je bila zelo hvaležna drevesu, še malo se je z njim pogovarjala, vzela košaro z gobami in hitro stekla domov. Vnuki niso mogli verjeti, kako babica hitro teče in da je nič več ne boli.

Povedali so ji, da so se njihovi mucki izgubili in da jih treba poiskati. Za babico je bil to nov izziv, vendar ji ni bilo več težko, saj je imela hitre superge.

Lucija Fištes 5. a

ZMEŠAN SVET

Žoga je kvadratna
ali trikotna, lahko je tudi pravokotna
in je ogromna kot velikan.

Čebele vozijo avtobus,
pes vali jajca.

Rada imam mačko
ki pije modro mleko.

Zima je in cvetlice rastejo,
pomlad je in praznujemo novo leto.
Poletje je in smučamo,
jesen je in nabiramo teloh.

Jerca Jelovčan, 5. b

UJELA SEM SOŠKO POSTRV

Prejšnje poletne počitnice smo z družino potovali po Sloveniji in odločili smo se, da bomo en dan taborili ob reki Soči. Ko smo našli primerno mesto, sva z bratom vzela najine ribiške pripomočke in začela iskati primerno mesto za ribolov. Sedela sva na bregu in pomakala vsak svoj trnek v vodo. Ko sva tako nekaj ur sedela in se dolgočasila, sva sklenila, da poskusiva srečo v večernih urah. Bližal se je mrak in spet sva odšla na breg. Po nekaj minutah je za bratov trnek nekaj prijelo in nemudoma je začel navijati vrvico. Na trnek se je ujela prava soška postrv in skakala sva od veselja. Brat jo je pokazal še mami in očetu, potem pa izpustil nazaj v reko. Seveda sem bila vesela, da je brat ujel postrv, toda odločena sem bila, da tudi sama ujamem svojo. Do večerje mi ni prijelo nič več, a sem šla po večerji kljub temu spet do reke in poskusila še enkrat. Po približno pol ure sedenja se je tudi na moj trnek ujela postrv, ki je bila še veliko večja od bratove. Bila sem zelo vesela, a sem ribo spustila nazaj v vodo.

Katarina Bernard, 8. b

ČEBULA BULA

Če bi bila čebula bula,
bi vsak imel bulo,
bula boli kot mula.

Če bi bila čebula kot kura,
bi se svetovi podrli
in otroci ne bi v šole drli.

Če bi jedli čebulo bulo,
bi imeli pamet kot kura.

Hana Dimitrijević, 5. b

ČISTILNA NAPRAVA

Danes smo šli na ogled čistilne naprave v Loko pri Trziču. Spoznali smo, da je to naprava za čiščenje odplak in očiščene vrača nazaj v okolje.

Skozi procese in postopke se voda očisti do te mere, da ni več škodljiva za okolje. Gre za postopek odstranjevanja onesnaževalcev iz odpadnih vod. Spoznali smo, kaj sodi in kaj ne v kanalizacijske odtoke. Vse, kar ne sodi, moramo odlagati v zbirnem centru v Kovorju.

Čistilna naprava v Trziču deluje od leta 2009 in čisti odpadne vode mesta Trzič in okoliških naselij. Za vsa dela na čistilni napravi je pooblaščen Komunalna Trzič.

Lucija Fišteš 5. a

SONCE

Velika krogla v tem osončju Sonce je, ki nas greje prav vse. Tudi če ni velikan, s svetlobo res je obsijan. Tam na nebu vedno ždi ter nas zjutraj prebudi. Tukaj si, da ga pogledaš in da z njim okoli posedaš. Ni ne majhno ne veliko, vendar pa ima odliko. In še vedno ko te ni, lahko noč ti zaželi.

Zala Knaflič, 6. b

JURE KVAK KVAK V 3. b

Dopoldne je Jure s teto igral enko. Nato je šel na sprehod (trikrat okrog bloka). S sabo je vzel psa. Teta Otilija ga ta dan ni niti enkrat povlekla za uho. Ko je streljal z lokom, je zadel luč.

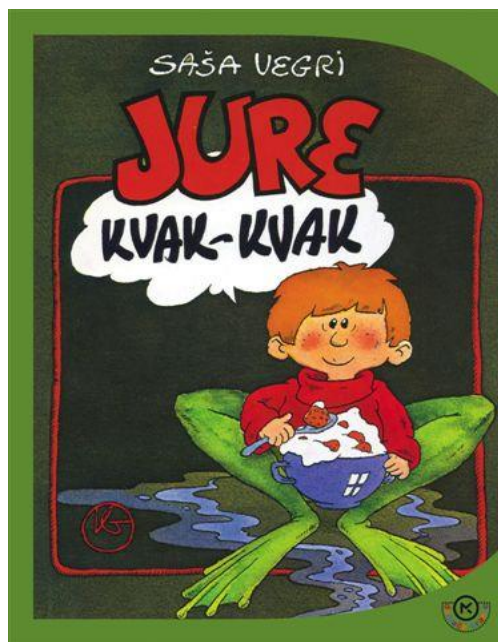
Jošt Soklič

Pri teti Jure poje veliko čokolade z lešniki. Ne mara sadja in zelenjave, pije pa samo gosti jagodni sok. Teti rad pomaga pri hišnih opravilih. Po večerji si umije zobe in nato pred spanjem bere knjigo.

Gašper Šorn Vesel

Jure ima polno glavo idej, kaj bo počel popoldne. Igral igrice, gledal film, jedel kokice ... Tisto popoldne je bil zelo vesel. Ko sta oče in mama šla, si je naredil kokice in šel gledat film. Ko sta se vrnila, je že dolgo spal.

Ula Belhar

Juretove najljubše igre oz. pripomočki za igranje: lok, milo in mehurčki, skrivalnice, voda in špricanje prijateljev, avtomobilčki ...

Lana Žakelj Tibola

Pri teti si Jure naredi hamburger, uči se poštevanke, bere stripe, spušča dron, lenari na kavču.

Ivano Balukčič

Če bi bil jaz Jure in bi živel pri teti Otiliji, bi počel ogromno stvari. Na primer ne bi jedel juhe. Šel bi v trgovino in teta bi mi kupila vse. Doma bi streljal z lokom, ne bi si umival zob. Če bi imel gnile zobe, bi šel k zobozdravniku, da bi mi jih izpulil. Jedel bi sladkarije in vozil avto. Cel dan bi gledal TV. Igral bi igrice. Skahal bi po lužah, bral bi kriminalke. Ne bi hodil v šolo.

Rožle Knaflič

Jure je rad pri teti. Pomaga ji skuhati zajtrk in večerjo. Po zajtrku gresta v gozd in najdeta ogromno kostanja. Doma ga skuhata in pojesta. Nato gre sit s prijatelji na nogometno igrišče. Dal je pet golov.

Sergej Radulović

STARŠI NAPRODAJ

Kaj bi se zgodilo, če bi imeli veleblagovnico, v kateri bi lahko kupili vse, kar bi nam pozelelo srce? Tudi robote, ki bi namesto nas znali reševati zapletene matematične naloge. Ali pa take, ki bi se znali igrati na tisoče iger in ne bi bili vedno zasedeni s sestanki, tako kot so naši starši. O tem in podobnem smo se pogovarjali ob branju igre Starši na prodaj, ki jo je napisal Žarko Petan. Razmišljali smo, kakšno bi bilo življenje, če bi nekdo vse naredil namesto nas. Kot nadaljevanje odlomka smo narisali strip. Mama se je vrnila s sestanka in v kuhinji srečala robota, ki je otrokom pomagal peči palačinke ...

6.b Ksenija Župan

<p>TU PRODAJAMO VELEBLAGOVINE 50% POPUSTI V VELEBLAGOVINAH "MAMA"</p>	<p>ROBOTI</p> <p>OČKA BOT</p> <p>MAMA BOT</p>	<p>SUPER BOT 2000 (25€) Zmore vse kar ne smorejo starsi</p>
<p>20min po odhodu iz trgovine</p> <p>$1+25 \times 4 = \dots$ $7+10+8,7=$ $a+b = \dots$ $2,4 \cdot 7818 : 7 \cdot 5 \dots$ $6 \cdot 0=$</p>	<p>TO (NE) MUČNIH PETIH MINUTAH NALOGE (ki jo je naredil robot)</p> <p>DOMA SEM...</p>	
<p>AAA...</p>	<p>...KAJ ROBOT POČNE V MOJI KUHINJI...</p>	<p>...IN KAJ JE SLEDILO... ...KDO JE TAKO PAMETEN NAJ SI PA SAM NA PREDJ IZMIŠLJUJE.</p>

ZALA KNAFLIČ 6.D

<p>P-A-L-A-Č-I-N-K-E-S-I-O-N-A-R-E-E-D</p> <p>JEJ!! TI SI NAJBOLJŠA MAMA ROBOT!</p>	<p>OTROCI, DOMA SEM.</p> <p>OZDI!!</p> <p>STE PA PLES PRAVI, SAMI STE STEKALI PALAČINKE!</p>	<p>NE! NEKDO NARADA MOJE OTROČKE!</p>
---	--	---------------------------------------

<p>KDO SI?!?! MATI, OTROK Vendar! Kdo pa si ti?</p> <p>JAZ SEM MATI!</p> <p>NE?!?</p>	<p>OD KJE PA SI? KAJ TU PLENES?</p> <p>PAHATAH IZ TRGOVINE IMAMO IN TU SEM ZARADI OTROK.</p>	<p>EN MESEC POVEJE</p> <p>SEDAJ BOMO ODŠLI NA SPREHOD.</p> <p>UHU!</p>
---	--	--

<p>PARK</p> <p>VARUSKA ROBOTI!</p> <p>KDO STE VI?</p>	<p>VEVERICA JE ZELO SPRETNIA ŽIVAL!</p> <p>KDO JE TO?</p>	<p>KAKO STE SE IMENI?</p> <p>ODLIČNO!</p> <p>NOBRO DOBRO!</p> <p>SUPER!</p>
---	---	---

AJDA GRAMC 6.B

NARAVOSLOVNI DAN

Imeli smo naravoslovni dan. Bilo je fantastično, delali smo veliko stvari. Učili smo se o čokoladi, sladkorju in maslu. Same imenitne stvari. Izvedeli smo, da je čokolada narejena iz semen kakava, da pri nas sladkor naredijo iz sladkorne pese, v tropskih krajih pa iz sladkornega trsa.

S čokolado smo se ukvarjali lani, letos pa smo stopili sladkor. Nastala je karamela, bila je sladka in okusna. Iz karamele je učiteljica naredila bombone. Potem nam je pripravila naloge. Poskuse smo delali po postajah. Na vsaki postaji smo uporabljali drugo čutilo. Morali smo tipati, vohati, poslušati ... Najmočnejši vonj je imel česen.

Učiteljica nam je pripravila štiri vrečke, v katerih so bili različni predmeti (šilček, zamašek iz plute, barvice, lepilo ...). Tipali smo po vrečkah in skušali ugotoviti, kaj imamo v rokah.

Naravoslovni dan mi je bil zelo všeč, ker smo delali poizkuse.

Rožle, Lana in Jošt, 3. b

RESEN ČLOVEK

Nekoč pred davnimi časi je za devetimi gorami živel resen človek. Vsako jutro je čisto resno vstal iz postelje. Šel se je umiti, pojedel zajtrk in se odpravil na sprehod. Ime mu je bilo Janez.

V mestu je bila predstava, kjer so nastopali klovni. Vsi ljudje so se jim smejali kakor naviti. Ampak Janezu niso bili niti malo smešni. Naslednji dan je bil 1. april. Vsi so ga skušali nasmejati, vendar nikomur ni uspelo.

Nekega dne je šel Janez na sprehod proti stari železniški postaji. Nenadoma se je prikazal bel vlak. Iz njega je stopil dedek, ki je pripovedoval tako smešne šale, da se je Janez skoraj polulal. In tako Janez ni bil več resen.

Sergej Radulović, 3. b

V našem mestu živi resen človek. Ime mu je Luka. Piše se Resnik. Živi v hiši z naslovom Za jezom 5. Po poklicu je prodajalec v Sparu. Velikokrat ga hočem nasmejati, a mi nikoli ne uspe. Moja mami ga večkrat povabi na kavo ali večerjo. Mislim, da je tako resen, ker se piše Resnik.

Gašper Šorn Vesel, 3. b

ALITERACIJA – UJEMANJE SOGLASNIKOV

L, P, I

Pek po peti popoldne peče, le peče in peče. Peče preste, potice in lepo pečene piškote. Po peki leže in počije. Potem povabi prijatelje in pripravijo palačinke in limonado. Po imenitni pojedini počistijo pult in pomijejo posodo. Potem prijatelji pokličejo Laro pi I-phonu. Lara pride po peti in pripelje prijetno presenečenje. Larino presenečenje preseneti prijatelje. Pripelje prijatelja Luka iz Portoroža. Potem prijatelji proslavljajo, pozno ponoči pa ležejo.

P/Rebeka Pljakić, 8. a

SRCÁ DOMOVINA

Čustva moja pripadajo domovini
vzpenjam se rada po domači strmini.
Vzradosti se mi srce
ob pogledu na naše gore.

Potoček radostno šumlja
in srce veselo zašepeta:
»Nič ni tako lepo
kot naše tržiško nebo.«

Julija, Katja, Maja, 8. razred

ŠEPETAJOČE POLJE

Še zadnji svit gre čez goro
in čez vršine,
še zadnjič sonce za slovo,
na Karavanke posije.

In potlej pride temna noč
in vsa lepota mine,
le svetle zvezde vprašujoč
goreče zro v temine.

In ni spoznati vsem jim moč,
kaj vse tam v njih izgine;
in v ravni potnik tavajoč,
ozre se v visočine.

Gašper, Brina, Ema, 8. razred

RAZISKUJEVA DEMENCO

Sva učenca OŠ Tržič in zanima naju demenca. Za to bolezen pravijo, da je »kuga modernega časa«.

Imava mamo in deda. V strokovni literaturi sva našla vprašanja, s katerimi se odkriva demenco. S temi vprašanji sva ugotovila, da se deda skoraj ničesar ni spomnil oz. ni vedel, kako odgovoriti. To so ključni znaki demence. Mama se je čisto vsega spomnila, kar pomeni, da nima opaznih znakov demence.

Večkrat sva obiskala Dom Petra Uzarja. Zdi se nama, da oskrbovancem manjka družba otrok in mladih. Misliva, da bi morali učenci večkrat obiskati dom Petra Uzarja, saj nekateri varovanci nimajo svojcev, ki bi jim delali družbo. Dovolj je že, če bi se usedli poleg varovanca, se z njim pogovarjali, odšli z njim v domsko kavarno, na hodnik, v park. Tako se bo starostnik počutil ljubljenega.

Tudi na šoli bova predlagala pogostejše obiske učencev v Domu Petra Uzarja.

Timotej Leitinger in Mariša Kos

ZLATO CANKARJEVO PRIZNANJE

Tekmovanje za Cankarjevo priznanje je v šolskem letu 2017/18 temeljilo na proznih besedilih. Naslov letošnjega tekmovanja je bil **Čudežne besede**.

V 6. in 7. razredu so učenci brali knjigo Roalda Dahla Matilda in Ferija Lainščka Velecirkus Argo, v 8. in 9. razredu pa knjigi Lewisa Carrola Aličine dogodivščine v čudežni deželi in Evalda Flisarja Alica v nori deželi.

Za sodelovanje na šolskem tekmovanju so učenci prejeli 12 bronastih priznanj, na območno tekmovanje pa sta se uvrstila **Neža Kočevar** iz 8. b in **Markus Grum** iz 9. a razreda. **Neža** je osvojila **srebrno**, na državnem tekmovanju pa še **zlato Cankarjevo priznanje**.

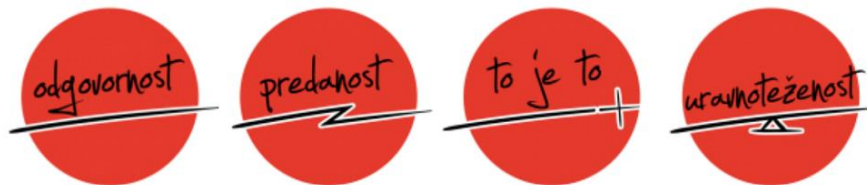
ČESTITAMO!

Azemina Cinac,
vodja tekmovanja

ŠE NEKAJ DEJAVNOSTI V OKVIRU PROJEKTA TRŽIČ – MESTO DOBRIH MISLI IN ŽELJA

Tehniški dan na temo 8 krogov odličnosti

Odgovornost za lastna dejanja. Predanost pri uresničevanju lastnih ciljev. Pozitiven odnos do dela, časa, sebe in drugih – »To je to!« Uravnoteženost v življenju.

Napake vodijo k uspehu ali kako se lahko učimo iz svojih napak. Integriteta ali kako usklajujemo svoje vedenje s svojimi vrednotami. Govori z dobrim namenom. Fleksibilnost v tem, da smo pripravljeni poskusiti različne načine, da bi prišli do svojega cilja.

Tehniški dan na temo Ekologija medsebojnih odnosov

- ❖ Učenci vseh treh tržiških osnovni šol razredne stopnje so si ogledali predstavo Bodi moj prijatelj v izvedbi Društva za boljši svet.

Učenci predmetne stopnje vseh treh šol so si ogledali film Čudo.

Po predstavi in filmu so imeli učenci delavnice na temo medvrstniško nasilje.

Naši učenci in učenke so sodelovali na humanitarni akciji **zbiranja prehranskih izdelkov**. V trgovini Mercator so izvedli akcijo **ZBIRAMO HRANO, LAHKO PRISPEVAŠ**.

Minfos – učenci so sodelovali na delavnici obdelovanja lojevca.

Sodelovanje v oddajah **Dobro jutro**

- ❖ predstavitev projekta – decembra v Ljubljani, tržnica BTC
- ❖ Gregorjevo – marec, tržnica BTC

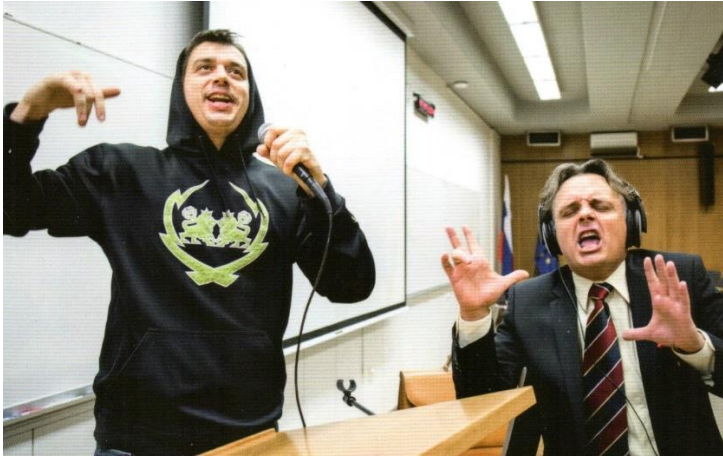

Ustvarjalna delavnica v VDC – učenci in varovanci so v maju ustvarjali z glino.

Obisk pisateljice Anje Štefan v Kulturnem centru Tržič, ki je bil namenjen učencem 1. triade vseh treh OŠ in Vrtca Tržič.

V Kulturnem centru Tržič sta vse tržiške osmo in devetošolce obiskala **dr. Igor Saksida in reper Rok Trkaj**. Predstavila/zarepala sta izbor slovenske poezije v reperski predelavi. Navdušila sta učence, ki so klasiki na nov način z veseljem prisluhnili. Dogodek je bil v organizaciji Knjižnice dr. Toneta Pretnarja.

NOBEN TE NE RAZUME

Kot mjhn s hotu psa met,
starša sta rekla, da je to za znoret.
Vseen sta se umirila
in čivavo ti kupila.
Sam ti nis hotu tega psa,
raj bi meu ovčarja dva.

Noben te ne,
noben te ne,
noben te razume ne.

Poj, k si se ukvarjov s cuckom,
si dojev, da raj bi igrov se z muckom.
Kvaa, še eno žval bi mev?
Pa že zarad te fotr je znorev.

Noben te ne,
noben te ne,
noben te razume ne.

Poj si obupov nad živalmi.
Hotu si kitaro,
da z njo bi razvedriv Tamaro.
ker s tem se nis rodil,
se svet zazdel je gnil.

Noben te ne,
noben te ne,
noben te razume ne.

Kr naenkrat pa do tebe pride Lejla,
una ta huda iz paralelke bejba.
Oba ful vesela
u en glas sta zapela.

Enkrat pa si se spomnu,
da mau se boš obrnu.
Šev si v športno smer,
se k tenisu upisov nasledn večer.
Kle pa trener te ni maru,
zato od jeze si Lejlo prevaru.

Noben te ne,
noben te ne,
noben te razume ne.

Špela Dovžan, 8. razred

UTRINKI IZ DOMA PETRA UZARJA

Na šoli imamo več kot 40 učencev prostovoljcev, ki preko različnih področij pomagajo in aktivno sodelujejo v šoli. Sodelujejo s starostniki v Domu Petra Uzarja, zbirajo hrano in šolske potrebščine za RK ter nudijo učno pomoč učencem.

Z učenci 4. in 5. razredov smo pisali pisma topline starostnikom v Domu Petra Uzarja. V začetku aprila smo jih učenci in učitelji vseh treh šol obiskali, jim prebrali pisma, z njimi poklepetali in zapeli.

Naši vtisi po obisku starostnikov Doma Petra Uzarja

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo peli Mi smo pa Tržičani in so vsi uživali, ko so nas poslušali.

Zala, 4. a

Všeč mi je bilo, da smo ostarelim polepšali dan.

Iris, 4.a

Všeč mi je bilo, ko sta Žiga Jan in Žan Luka igrala na harmoniko. Obisk je bil čudovit.

Miha, 4. a

Ko sem brala pismo gospodu, se mi je nasmehnil in tudi zaploskal.

Lana, 4.a

Najbolj mi je bilo všeč, ko sem starejši gospe dal svoje pismo. Bila ga je zelo vesela.

Eman, 4. a

Všeč mi je bilo, ko smo gospo vprašali, kako je bilo takrat, ko je bila še majhna. Podrobno in doživeto nam je vse razložila.

Ana, 4. a

Ko sem vstopila v prvo sobo, me je bilo malo strah. Strah je kmalu izginil, ko smo se začeli pogovarjati. Obisk je bil odličen.

Špela, 4. a

Upam, da smo s svojim obiskom starostnikom polepšali dan.

Jon, 4. a

V domu starostnikov so učenci, ki obiskujejo interesno dejavnost balet pod vodstvom mentorice Irene Žnidarič, prikazali odličen nastop.

V nadaljevanju smo skupaj odigrali še tombolo. Zelo lepo smo preživeli dopoldan.

GEOBIOBLITZ

Zadnji majski petek in sobota sta bila za devetošolce Leo, Vito, Markusa in Tadeja nadvse zanimiva dneva. Sodelovali smo na GeoBioBlitz dogodku, ki ga je že tretjič organiziralo Veleposlaništvo Združenih držav Amerike v sodelovanju z dr. Ireno Mrak. Poleg OŠ Tržič sta sodelovali še Gimnazija Vič in 2. gimnazija Maribor. V soboto se nam je pridružil tudi ameriški ambasador.

Dopoldne smo v Botaničnem vrtu Univerze v Ljubljani spremljali odprtje informativnih tabel o naših opraševalcih, ki so delo strokovnjaka Jamesa Gagliardija iz Smitsonijevih vrtov iz Washingtona. Potem smo se odpravili v Vipavsko dolino, kjer smo spoznavali življenje domačih čebel in delo čebelarjev. Prenočili smo v Domu Trenta in naslednji dan raziskovali svet ob naši čudoviti Soči. Pod vodstvom številnih slovenskih in tujih strokovnjakov (biologov, geografov, gozdarjev ...) smo popisovali in dokumentirali opraševalce (divje čebele, čmrlje, metulje, hrošče in muhe), žužkocvetne rastline in geomorfologijo Posočja ter potem pridobljeno gradivo preko programa iNaturalist naložili na skupni strežnik, kjer se zbirajo vsa gradiva GeoBioBlitz dogodkov po celem svetu.

Ponosni in hvaležni smo, da naša šola sodeluje v tako zanimivih in pomembnih projektih, preko katerih širimo svoja znanja in pridobivamo nove izkušnje.

Asja Štucin in Drago Zalar

Sodelujoči v GeoBioBlitz projektu v Trenti (Foto: Luka Daksobler)

PROSTOVOLJCI RDEČEGA KRIŽA

Na Rdečem križu Tržič so izredno ponosni na naše učence – MLADE ČLANE RDEČEGA KRIŽA TRŽIČ.

V začetku junija so se zahvalili učencem za njihovo uspešno prostovoljno delo na različnih akcijah. Učenci prostovoljci so prejeli darilo in priznanje. Predstavili so jim tudi temeljne postopke oživljanja ter uporabo avtomatskega defibrilatorja – AED.

TO SMO MI - TRŽIČANI

Projekt Tržič – mesto dobrih misli in želja spodbuja dobre misli, želje in pozitivna dejanja.

Pri tem nas druži skupna želja delati dobro na vseh področjih, z namenom boljšega skupnega sobivanja v domačem kraju, medsebojnega spoznavanja in razumevanja ter intenzivnejšega sodelovanja v prihodnosti.

Primož Lah

Upam, da poslušalci nekaj čutijo, ko igram – ni pomembno kaj, veselje, žalost, začudenje, le da jih ne pustim ravnodušnih.

Lana Petrovič

Glasba je moj smisel življenja. Je del mene in je veliko prispevala k oblikovanju moje osebnosti.

Lara Primožič

Pri nas doma se je vedno pelo in igralo, zato je moje zanimanje in ukvarjanje z glasbo samoumevno.

Ema Soklič

Za glasbo me je navdušil oče, ki igra v ansamblu Zarja.

Stiven Rahman

Za petje me je navdušil Justin Bieber. Sem si rekel: če on, potem lahko tudi jaz.

Vivien Isabel Herak Hadaš

Glasba je zame vir energije. Kamorkoli bom šla, bo vedno našla pot k meni.

Vrednote, ki jih v omenjenem projektu izpostavljamo, so PRIJATELJSTVO, SOČUTJE, SPOŠTOVANJE, ODGOVORNOST, SPREJEMANJE DRUGAČNOSTI, STRPNOST DO BLIŽNJIH ALI DRUGAČE MISLEČIH, LJUBEZEN ...

Letos smo na zaključni prireditvi projekta, ki je bila 25. maja v Dvorani tržiških olimpijcev, dali poudarek prav LJUBEZNI, in to ljubezni do GLASBE, ki je pri nekaterih mladostnikih tako močna in strastna, da je to njihova najbližja in najmočnejša življenjska sopotnica.

Brez *glasbe* bi v življenju čutili praznino. *Glasba* jih razveseljuje, olepšuje njihove vesele trenutke in jim pomaga prebroditi težke dni. *Glasba* jih opogumlja in *duhovno* plemeniti.

Predstavljamo le nekaj tržiških GLASBENIH TALENTOV, še veliko več jih je, in obljubljam, da vam jih bomo v bodoče predstavili.

Vsi mladi pevci in instrumentalisti so bili še pred nekaj leti učenci OŠ Tržič, Križe in Bistrica. Njihovi glasbeni okusi so različni, ustvarjajo in izvajajo glasbo, ki jim je blizu in jo čutijo. Prav ta njihova raznolikost je zanimiva in pomeni veliko kulturno bogastvo.

SKUPNO PA JIM JE ENO: SO NAŠI, SO TRŽIČANI.

Mojca Čadež in Stane Grum

Neža Čadež

Glasba mi pomeni izhod iz vsakdanjega sveta in obveznosti.

Nika Meglič

Moji vzorniki v glasbi so vsi tisti, ki iščejo nove načine izvajanja skladb in v njih preprosto uživajo.

Ema Meglič

Zame je glasba jezik, ki povezuje prav vse ljudi na svetu in zato ne potrebuje besed.

Klara Jazbec

Glasba je moj način življenja in hvaležna sem, da lahko počnem to, kar so bile včasih samo moje sanje.

Jure Slapar

Glasba mi pomeni VSE!

ŠE ZADNJA RAZMIŠLJANJA DEVETOŠOLCEV

Dobro se spomnim ploskanja vseh učencev in staršev, ki so prišli na sprejem prvošolcev. Eden od starejših učencev me je spremljal po poti do večnamenskega prostora in navdušene publike. Na prireditvi je vsak prvošolec dobil rdečo majico in rumeno rutko, ki naj bi jo imeli vedno pri sebi, jaz pa sem jo izgubila že v prvem tednu.

Iz Loma sem prišel v Tržič. Pričel sem na novo, spoznal sem nove ljudi in sklenil nova prijateljstva. Imeli smo tudi več različnih učiteljev, za vsak predmet enega in hodili iz učilnice v učilnico, kar mi na začetku ni bilo všeč.

Na moji poti so bili vzponi in padci, vendar sem imela ob sebi dobre prijatelje. Moje razmišljanje in pogled na svet sta se spremenila.

Vedno smo se radi smejali, čeprav smo bili včasih kaznovani zaradi tega, ampak se je splačalo. Vesel sem, ker imam zdaj zelo dobre prijatelje.

Težko je verjeti, da se že devet let vsak dan vzpenjam po šolskem stopnišču. Nikoli nisem verjela, da se bom tako navezala na to šolo, na vse sošolce, prijatelje in učitelje, ki jo delajo edinstveno.

Valerija Jokič, Matevž Vertelj, Ula Dolhar, Veronika Štrukelj, Nika Zupančič, Markus Grum, Kristjan Benedik, Tadej Valjavec, Gregor Dolenšek, Azemina Cinac, Lea Košir, Amira Dedić, Elmedina Alibegović, Vita Herak Hadaš, Amadeja Keršič, Ivana Lazarić, Sergeja Galin, Klara Povalej, Rok Valjavec, Rok Meglič, Alen Biberović, Dino Hamzić, Sebastjan Krašovec, Jernej Rožac, Kristjan Kirn, Alja Biberović

V sedmem razredu smo končno lahko malico pojedli v jedilnici in prvič preizkusili mesto dežurnega učenca.

V devetih letih sem dobila veliko znanja, naučila pa sem se tudi veliko o sebi. Zdaj vem, da je v življenju potrebno biti vztrajen, če želiš priti do svojih ciljev, da moraš ceniti prijateljstva, brez katerih bi bil resnično osamljen, saj so pogosto prav prijatelji dober razlog, zakaj rad prihajaš v šolo.

Veselim se že, da bom dobila nova znanja predvsem s področij, ki me zanimajo, in svojo strast delila s sošolci, ki razmišljajo podobno kot jaz.

Takrat sem se poleg branja, pisanja in računanja naučila verjeti vase in biti samozavestnejša.

Naši učitelji so devet let stopali z nami skozi pomembne dele našega življenja, nas vsak na svoj način naučili nekaj novega in kar je najpomembneje, usmerjali so nas na pravo pot.

Skupaj smo šli skozi veliko zabavnih in žalostnih trenutkov, a zabavnejših je bilo po mojem mnenju kljub temu več. Tu so bili npr. divji odmori, nagajive ure pouka ter dve šoli v naravi, ki sta bili nepozabni in kjer smo sklenili precej novih prijateljstev ter se še bolj zbližali med seboj.

Na Osnovno šolo Tržič me bodo vedno vezali lepi spomini na naše skupne dni. Prijaznim učiteljem bom vedno hvaležna, da so znali prenesti svoja znanja na nas, da so nas opozorili na napake, da so tudi povzdignili glas, kadar je bilo to potrebno. Dali so nam veliko več kot samo znanje.

Moja prva leta šolanja so mi bila najbolj všeč in takrat sem tudi najbolj užival v šoli. Nekega dne, ko smo obravnavali števila, sva bila s sošolcem prepričana, da desetnajst obstaja.

Enkrat sem doma pozabil celo torbo, nekajkrat pa sem učiteljici rekel mami, zato smo se vsi z učiteljico vred smejali.

Ko sem prvič prestopil prag šole, sem bil zelo prestrašen, saj nisem vedel, v kaj se spuščam. Na srečo sem kmalu spoznal prijatelje, ki so me zabavali in šola je postala zelo prijetna. Na začetku sem kdaj potočil kakšno solzo, ampak kmalu sem dojel, da se mi ni treba nikogar bati. Spomnim se dogodivščine v petem razredu, ko smo nekemu učencu držali vrata in tako ni mogel v učilnico. Seveda je že zvonilo in smo pozabili na dejstvo, da mora tudi učiteljica nekako priti v razred. Zato smo nevede držali vrata tudi učiteljici.

Najbolj sem si zapomnila 1. september v Rusiji. Vsi smo prišli v šolo zelo lepo oblečeni, z velikimi šopki v naročju. Zbrali smo se pred šolo in po nagovoru ravnatelja je starejši učenec na rami nesel učenko prvega razreda pred vsemi učenci in učitelji. Ta je medtem zvonila s svojim zvončkom. To je bilo moje prvo šolsko zvonjenje.

Zdaj sem spet v pričakovanju in skrbeh, kot da bi spet vstopala v 1. razred osnovne šole.

Še danes se spomnim prve ure slovenščine, ko nam je učiteljica rekla, da smo sedaj še najmlajši, danes pa smo že najstarejši na šoli in kmalu bomo odkorakali novim izzivom naproti.

In zdaj smo tu, na pol odrasli in optimistično odhajamo na naslednjo stopnjo izobraževanja. Sedaj, ko skupaj preživljamo zadnje dni, se razumemo bolje kot kadarkoli. A žal bo naše skupne poti kmalu konec.

Ne vem, kam me bo usoda peljala in vodila po poti življenja, vem samo, da bom poln spominov in znanja, do katerih sta mi pomagali Podružnična šola Lom in Osnovna šola Tržič.

Vsako leto nas je bilo manj v razredu, ampak bili smo tesneje povezani. 18, 16, 13 in nazadnje v 9. razredu 26; vsako leto je bilo novo in nepredvidljivo.

Zelo sem vesela, da sem bila del razreda, kjer ni manjkalo smeha. Vesela sem tudi, da imamo razredničarko, ki nas razume in nas je iz dneva v dan vse bolj povezovala in nas kratkočasila s slovnico. Ko odidem v srednjo šolo, bom pogrešala prav vse!

Pot ni bila lahka, a mi je bila všeč.

O, 9. a! Srečni, dragi sošolci moji,
in OŠ Tržič, kjer ušpičili smo vse lumparije.
Včasih smo učiteljem govorili bedarije
in med poukom uganjali vseh vrst norčije.

Ne vedeli bi, kako se govori angleško,
zato nam učiteljica Adi med poukom raje
govori slovensko.

Nam ne bila bi vera v sebe vzeta,
zato učiteljica Azemina od naših zafrkancij
je kar prevzeta.

Zvesto srce in pamet učenci imamo,
ampak kdaj radi naredimo dramo,
zato se včasih zdi, da imamo v glavi samo
slamo.

Pospešek, moč, delo,
pri Viktorju je vedno veselo.
Nevenka kar naprej govori,
mi pa še vedno ne vemo, v katerem
toplotnem pasu Slovenija leži.

Želimo si, da med kemijo kaj eksplodiralo
bi,
a Romana za varnost poskrbi.
Irena pravi, da danes naloge ne bomo
imeli,
na koncu pa smo samo za knjigami sedeli.

Brane po srcu in duši umetnik je,
vsak odmor na sprehod gre.
Veliko lepih pesmi skladatelji so napisali,
a mi jih pri Mateji zapeti nismo znali.

Drago, naš učitelj zgodovine,
znanje mu nikoli ne premine.
Med biologijo se učimo o kosteh,
pri nekaterih temah pa nam gre precej na
smeh.

Silvo fantom pravi »Še krogov pet«,
mi pa najraje igrali bi nogomet.
Karmen punce športno uči
in po strminah na smučeh hiti.

Čeprav nam v teh devetih letih kdaj
prijetno ni bilo,
pogrešali vas bomo zelo.
Sedaj pa se poslavljamo,
s spomini na vas se odpravljamo!

**Rok Meglič in
Nika Zupančič, 9. a**

